

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1302/2013

ze dne 17. prosince 2013,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1082/2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a fungování takovýchto seskupení

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 175 třetí pododstavec této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ⁽³⁾ (přijala Komise dne 29. července 2011 zprávu Evropskému parlamentu a Radě o uplatňování uvedeného nařízení. V uvedené zprávě Komise oznámila svůj záměr navrhnout v nařízení (ES) č. 1082/2006 omezený počet změn za účelem usnadnit zřizování a fungování ESÚS, jakož i vyjasnit některá stávající ustanovení. Mělo by tak dojít k odstranění překážek při zřizování nových ESÚS a současně by byla zachována kontinuita a usnadněno fungování stávajících ESÚS, což by umožnilo rozsáhlejší využívání ESÚS přispívající k větší soudržnosti politik a spolupráci mezi veřejnými subjekty, aniž by to znamenalo další zatížení pro vnitrostátní nebo unijní správní orgány.

(2) O zřízení ESÚS rozhodují jeho členové a jejich vnitrostátní orgány a nevyplývají z něj automaticky žádné právní nebo finanční výhody na úrovni Unie.

(3) Lisabonská smlouva doplnila politiku soudržnosti o územní rozměr a nahradila termín „Společenství“ termínem „Unie“. Nová terminologie by tudíž měla být zavedena do nařízení (ES) č. 1082/2006.

(4) ESÚS mohou mít potenciál posílit prosazování a dosahování harmonického rozvoje Unie jako celku, a zejména hospodářské, sociální a územní soudržnosti jejích regionů, a přispět k plnění cílů strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“). ESÚS mohou rovněž pozitivně přispět ke snižování překážek v územní spolupráci mezi regiony, které jsou závažně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, včetně specifické situace nejvzdálenějších regionů, a mohou napomoci při posilování spolupráce mezi třetími zeměmi, zámořskými zeměmi a územími (dále jen „ZZÚ“) a příhraničními regiony Unie, včetně využívání programů Unie pro vnější spolupráci.

(5) Dosavadní zkušenosti s doposud zřízenými ESÚS dokládají, že jsou ESÚS coby nový právní nástroj využívány rovněž pro spolupráci v rámci jiných politik Unie, než je politika soudržnosti, a to také prostřednictvím provádění programů nebo částí programů, které využívají jinou finanční podporu Unie, než podpora v rámci politiky soudržnosti. Účinnost a účelnost ESÚS by měly být posíleny rozšířením povahy ESÚS, odstraněním přetrvávajících překážek a usnadněním zřizování a fungování ESÚS při zachování možnosti členských států omezovat opatření, které mohou ESÚS provádět bez finanční podpory Unie. Podle nařízení (EU) č. 1082/2006 mají ESÚS v každém členském státě nejširší právní způsobilost přiznávanou podle vnitrostátního práva daného členského státu právními osobám, včetně možnosti uzavírat dohody s dalšími ESÚS nebo jinými právními subjekty za účelem provádění projektů vzájemné spolupráce s cílem mimo jiné dosáhnout účinnějšího fungování makroregionálních strategií.

(6) Z povahy ESÚS vyplývá, že působí ve více než jednom členském státě. V důsledku toho nařízení (ES) č. 1082/2006 umožňuje, aby úmluva a stanovy ESÚS určily v některých záležitostech rozhodné právo. Je třeba vyjasnit případy, kdy má takové určení upřednostnit v rámci hierarchie rozhodného práva stanovené v uvedeném nařízení vnitrostátní právo členského státu, v němž má ESÚS sídlo. Zároveň by měla být ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 o rozhodném právu rozšířena na jednání a činnosti ESÚS, které případ od případu podléhají právnímu přezkumu ze strany členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 53.

⁽²⁾ Úř. věst. C 113, 18.4.2012, s. 22.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) (Úř. věst. L 210, 31.7.2006, s. 19.)

(7) V důsledku rozdílného postavení místních a regionálních orgánů v členských státech mohou pravomoci, které jsou na jedné straně hranice na úrovni regionálních orgánů,

být na druhé straně hranice pravomocemi na úrovni vnitrostátních orgánů, zejména v menších nebo centralizovaných členských státech. Proto by se členy ESÚS měly mít možnost vedle členských států stát i vnitrostátní orgány.

- (8) Jelikož nařízení (ES) č. 1082/2006 umožňuje členství v ESÚS subjektům soukromého práva, pokud jsou považovány za „veřejnoprávní subjekty“ ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES⁽¹⁾, mělo by být možné ESÚS v budoucnu využívat ke společné správě veřejných služeb se zvláštním zaměřením na služby obecného hospodářského zájmu nebo na infrastrukturu. Další subjekty soukromého či veřejného práva by rovněž měly mít možnost stát se členy ESÚS. Proto by měly být zahrnuty taktéž „veřejné podniky“ ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES⁽²⁾ a podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu v oblastech, jako je školství a odborné vzdělávání, lékařská péče, sociální potřeby týkající se zdravotní a dlouhodobé péče, péče o děti, přístup na trh práce a znovuzачlenění do něj, sociální bydlení a péče o zranitelné skupiny a jejich sociální začleňování.
- (9) Nařízení (ES) č. 1082/2006 nestanoví podrobná pravidla týkající se účasti subjektů ze třetích zemí v ESÚS zřízených v souladu s uvedeným nařízením, tedy mezi členy z nejméně dvou členských států. S ohledem na další harmonizaci pravidel, jimiž se řídí spolupráce mezi jedním či několika členskými státy a jednou nebo několika třetími zeměmi, především v souvislosti s přeshraniční spoluprací v rámci evropského nástroje sousedství (ENS) a nástroje předvstupní pomoci (NPP II), ale rovněž v souvislosti s doplňkovým financováním z Evropského rozvojového fondu (ERF) a s nadnárodní spoluprací v rámci cíle Evropské územní spolupráce, u níž mají být prostředky přidělené z ENS a NPP II převedeny s cílem spojit je s prostředky Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) v rámci programů spolupráce, by měla být výslovně stanovena účast členů ze třetích zemí sousedících s členským státem včetně jeho nejvzdálenějších regionů v ESÚS zřízených mezi nejméně dvěma

členskými státy. To by mělo být možné, pokud to umožní právní předpisy třetí země nebo dohody mezi alespoň jedním zúčastněným členským státem a třetí zemí.

- (10) S cílem posílit hospodářskou, sociální a územní soudržnost Unie, a tedy posílit zejména účinnost územní spolupráce, včetně jednoho nebo několika typů přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce mezi členy ESÚS, by měla být v ESÚS umožněna účast třetích zemí sousedících s členským státem včetně jeho nejvzdálenějších regionů. Operace v rámci programů Evropské územní spolupráce, jsou-li spolufinancovány Unií, by proto měly i nadále sledovat cíle politiky soudržnosti Unie, i když jsou zčásti nebo zcela prováděny mimo území Unie, a činnosti ESÚS jsou v důsledku toho alespoň v určité míře prováděny rovněž mimo území Unie. V této souvislosti a v odpovídajících případech hraje příspěvek činností ESÚS, které má členy rovněž ze třetích zemí sousedících alespoň s jedním členským státem včetně jeho nejvzdálenějších regionů, pro účely dosahování cílů politik vnější činnosti Unie, např. cíle rozvojové spolupráce nebo hospodářské, finanční a technické spolupráce, pouze podružnou úlohu, neboť těžiště dotyčných programů spolupráce a následně uvedeného ESÚS by se mělo zaměřovat především na cíle politiky soudržnosti Unie. Proto jsou případné cíle rozvojové spolupráce nebo hospodářské, finanční a technické spolupráce mezi jen jedním členským státem včetně jeho nejvzdálenějších regionů a jednou nebo několika třetími zeměmi pouze doplňkové k cílům územní spolupráce mezi členskými státy včetně jejich nejvzdálenějších regionů, založené na politice soudržnosti. Ustanovení čl. 175 třetího pododstavce Smlouvy o fungování EU je tudíž pro přijetí tohoto nařízení dostatečným právním základem.
- (11) Na základě povolení účasti celostátních, regionálních, subregionálních a místních orgánů a organizací a případně dalších veřejných orgánů nebo institucí, včetně poskytovatelů veřejných služeb, ze ZZÚ v určitém ESÚS na základě rozhodnutí Rady 2013/755/EU⁽³⁾ a s ohledem na to, že v případě programového období 2014 - 2020 má zvláštní doplňkový finanční příděl z víceletého finančního rámce posílit spolupráci nejvzdálenějších regionů Unie se sousedními třetími zeměmi a některými ZZÚ uvedenými v příloze II Smlouvy o fungování EU a sousedícími s uvedenými nejvzdálenějšími regiony, by měl být ESÚS coby právní nástroj rovněž přístupný členům ze ZZÚ. Z důvodu právní jistoty a transparentnosti je třeba stanovit zvláštní postupy schvalování pro přistoupení členů ze ZZÚ k ESÚS, včetně nezbytných zvláštních pravidel týkajících se rozhodného práva pro příslušné ESÚS s členy pocházejícími rovněž ze ZZÚ.
- (3) Rozhodnutí Rady 2013/755/EU ze dne 25. listopadu 2013 o přidružení zámořských zemí a území k Evropské unii („rozhodnutí o přidružení zámoří“) (Úř. věst. L 344, 19.12.2013, s. 1).

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1).

- (12) Nařízení (ES) č. 1082/2006 rozlišuje mezi úmluvou, jíž se stanoví základní prvky budoucího ESÚS, a stanovami, jež stanoví prvky provádění. Avšak podle uvedeného nařízení mají v současné době stanovy obsahovat všechna ustanovení úmluvy. Ačkoliv mají být úmluva i stanovy zaslány členským státům, představují dva samostatné dokumenty a schvalování by se mělo omezit pouze na úmluvu. Některé prvky obsažené v současné době ve stanovách by navíc měly být namísto toho upraveny úmluvou.
- (13) Zkušenosti se zřizováním ESÚS ukazují, že tříměsíční období pro schválení členským státem je zřídka respektováno. Tato lhůta by proto měla být prodloužena na šest měsíců. V zájmu zajištění právní jistoty by však po uplynutí této lhůty měla být úmluva považována za schválenou tichým souhlasem, případně v souladu s vnitrostátním právem dotčených členských států včetně jejich příslušných ústavních požadavků. Avšak členský stát, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, by měl úmluvu formálně schválit. Zatímco by členským státům mělo být umožněno uplatňovat na postup schvalování případné účasti členu v ESÚS vnitrostátní pravidla nebo vytvořit v rámci vnitrostátních pravidel pro provádění nařízení (ES) č. 1082/2006 zvláštní pravidla, měly by být jakékoli odchylky od ustanovení týkajícího se schválení úmluvy tichým souhlasem po uplynutí šestiměsíční lhůty vyloučeny, není-li v tomto nařízení stanoveno jinak.
- (14) Měly by být stanoveny důvody, na jejichž základě členské státy nemusí schválit účast případného členu nebo úmluvu. Při rozhodování o tomto schválení by se však nemělo přihlížet k takovým vnitrostátním právním předpisům, které vyžadují jiná pravidla a postupy než ty, které jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 1082/2006.
- (15) Jelikož nařízení (ES) č. 1082/2006 nelze uplatňovat ve třetích zemích, měl by se členský stát, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, při schvalování účasti případných budoucích členů ze třetích zemí, zřízených podle jejich práva, přesvědčit za konzultace s těmi členskými státy, podle jejichž práva byly zřízeny ostatní případní budoucí členové, že daná třetí země uplatňuje podmínky a postupy rovnocenné podmínkám a postupům stanoveným v nařízení (ES) č. 1082/2006 nebo jedná v souladu s mezinárodními dvoustrannými či vícestrannými dohodami uzavřenými mezi členskými státy Rady Evropy, ať už jsou rovněž členskými státy Unie či nikoliv, vycházejícími z Evropské rámcové úmluvy o přeshraniční spolupráci mezi územními celky nebo orgány, podepsané v Madridu dne 21. května 1980, a doplňkových protokolů přijatých na jejím základě. V případě zapojení několika členských států Unie a jedné nebo více třetích zemí by mělo být dostačující, že taková dohoda byla uzavřena mezi příslušnou třetí zemí a jedním zúčastněným členským státem Unie.
- (16) V zájmu podpořit přistoupení nových členů do stávajících ESÚS by měl být v takových případech postup pro změnu úmluv zjednodušen. Takovéto změny by neměly být v případě případného budoucího členu z členského státu, který již úmluvu schválil, oznamovány všem zúčastněným členským státům, ale pouze členskému státu, podle jehož práva je případný budoucí člen zřízen, a členskému státu, v němž má statutární sídlo ESÚS. Jakákoliv pozdější změna úmluvy by měla být oznámena všem dotčeným členským státům. Toto zjednodušení postupu pro změnu by se však neuplatňovalo u případných budoucích členů z členského státu, který úmluvu dosud neschválil, ze třetí země nebo zámořské země a území, aby mohly všechny zúčastněné členské státy ověřit, že je takové přistoupení v souladu s jejich veřejným zájmem nebo veřejnou politikou.
- (17) Vzhledem ke vztahu mezi členskými státy a ZZÚ by se na postupu schvalování účasti případných budoucích členů ze ZZÚ měly tyto členské státy podílet. V souladu se zvláštním vztahem v oblasti správy mezi členským státem a ZZÚ by členský stát měl buď schválit účast případného budoucího členu ze ZZÚ, nebo poskytnout písemné potvrzení členskému státu, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, že příslušné orgány v ZZÚ schválily účast případného budoucího členu podle podmínek a postupů rovnocenných těm, jež jsou stanoveny v nařízení (ES) č. 1082/2006. Stejný postup by se měl uplatnit v případě případného budoucího členu ze ZZÚ, který si přeje se připojit k již existujícímu ESÚS.
- (18) Jelikož nemají stanovy nadále obsahovat všechna ustanovení úmluvy, měly by být úmluva i stanovy zaregistrovány či zveřejněny, nebo obojí. Z důvodů transparentnosti by mimoto mělo být oznámení o rozhodnutí, kterým se zřizuje ESÚS, zveřejněno v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*. Z důvodů jednotnosti by toto oznámení mělo zahrnovat údaje stanovené v příloze k nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění tohoto nařízení.
- (19) Úloha ESÚS by měla být rozšířena o usnadňování a podporu územní spolupráce v obecném měřítku, včetně strategického plánování a správy regionálních a místních záležitostí v souladu s politikou soudržnosti a dalšími politikami Unie, čímž by se přispělo k provádění strategie Evropa 2020 nebo makroregionálních strategií. ESÚS by proto mělo být schopno fungovat na základě jiné finanční podpory než podpory poskytované v rámci unijní politiky soudržnosti. Kromě toho by se od každého členu v každém zastoupeném členském státě nebo třetí země mělo vyžadovat, aby měl veškeré pravomoci nezbytné pro účinné fungování ESÚS, ledaže členský stát či třetí země schválí účast členu založeného

podle jejich vnitrostátního práva i v případě, že tento člen nemá pravomocí ke všem úkolům stanoveným úmluvou.

- (20) ESÚS nemají coby právní nástroj sloužit k obcházení rámce stanoveného prostřednictvím *acquis* Rady Evropy, jež nabízí různé možnosti a rámce pro přeshraniční spolupráci regionálních a místních orgánů včetně nedávných Euroregionálních sdružení pro spolupráci⁽¹⁾, ani vytvářet soubor zvláštních společných pravidel, podle kterých by se jednotně řídila všechna taková uspořádání v celé Unii.
- (21) Zvláštní úkoly ESÚS i možnost členských států omezit činnosti, které ESÚS může provádět bez finanční podpory ze strany Unie, by měly být v souladu s předpisy, kterými se řídí EFRR, Evropský sociální fond a Fond soudržnosti v programovém období 2014–2020.
- (22) Ačkoliv je v nařízení (ES) č. 1082/2006 stanoveno, že se úkoly ESÚS netýkají mimo jiné „regulačních pravomocí“, které mohou mít v různých členských státech různé právní následky, shromáždění ESÚS může, pokud tak výslovně stanoví úmluva o ESÚS a je-li to v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, stanovit podmínky používání určitého prvku infrastruktury, kterou ESÚS spravuje, či podmínky, podle nichž může být poskytována služba obecného hospodářského zájmu, a to včetně tarifů a poplatků, které budou uživatelé platit.
- (23) V důsledku otevření ESÚS členům ze třetích zemí nebo ZZÚ by úmluva měla obsahovat podrobnosti týkající se opatření pro jejich zapojení.
- (24) Úmluva by měla, kromě zařazení obecného odkazu na rozhodné právo uvedené v článku 2 nařízení (ES) č. 1082/2006, rovněž uvádět právo Unie a vnitrostátní právo použitelné pro ESÚS. Dále by mělo být umožněno, aby tímto vnitrostátním právem bylo právo členského státu, v němž orgány ESÚS vykonávají své pravomoci, zejména pokud zaměstnanci pracují pod vedením ředitele a nacházející se v jiném členském státě, než kde se nachází sídlo ESÚS. Úmluva by rovněž měla uvádět použitelné právo Unie a vnitrostátní právo, jež se přímo týkají činností ESÚS prováděných v rámci úkolů stanovených v úmluvě, a to včetně případů, kde ESÚS spravuje veřejné služby obecného zájmu nebo infrastrukturu.
- (25) Toto nařízení by nemělo upravovat problémy ESÚS spojené s přeshraničním zadáváním veřejných zakázek.
- (26) Vzhledem k důležitosti pravidel použitelných pro zaměstnance ESÚS, jakož i zásad pro opatření týkající se personálního řízení a způsobů nábory zaměstnanců, by tato pravidla a zásady měla stanovit úmluva, a nikoli stanovy. Mělo by být možné stanovit, že v úmluvě lze uvést různé varianty výběru pravidel použitelných pro zaměstnance ESÚS. Zvláštní opatření týkající se personálního řízení a způsobů nábory zaměstnanců by však měla být řešena ve stanovách.
- (27) Členské státy by měly dále využít možností, které stanovuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽²⁾, v zájmu určitých osob nebo kategorií osob vzájemnou dohodou stanovit výjimky z určení použitelných právních předpisů podle tohoto nařízení a považovat zaměstnance ESÚS za takovouto kategorii osob.
- (28) Vzhledem k důležitosti opatření pro odpovědnost členů by tato opatření měla stanovit úmluva, a nikoli stanovy.
- (29) Pokud má ESÚS jako výhradní cíl řízení programu spolupráce podporovaného z EFRR nebo jeho části nebo pokud se ESÚS zabývá meziregionální spoluprací nebo sítěmi, informace o území, na kterém ESÚS může své úkoly provádět, by neměly být vyžadovány. V prvním případě by rozsah území měl být vymezen a případně měněn v příslušném programu spolupráce. V druhém případě by požadavek na tyto informace ohrozil přistoupení nových členů k meziregionální spolupráci nebo sítím, přestože se ve většině případů jedná o nemateriální činnosti.
- (30) Měla by být vyjasněna různá opatření týkající se kontroly řízení veřejných finančních prostředků na straně jedné a auditu účetních závěrek ESÚS na straně druhé.
- (31) ESÚS, jejichž členové mají omezenou odpovědnost, by měla být jasněji odlišena od těch, jejichž členové mají neomezenou odpovědnost. Dále, aby mohla ESÚS, jejichž členové mají omezenou odpovědnost, provádět činnosti, které by mohly potenciálně vytvářet dluh, měly by mít členské státy možnost požadovat, aby taková ESÚS uzavřela vhodné pojištění nebo aby se na tyto ESÚS vztahovala odpovídající finanční záruka za účelem krytí rizik, která jsou specifická pro činnosti daného ESÚS.

⁽¹⁾ Protokol č. 3 k Evropské rámcové úmluvě o přeshraniční spolupráci mezi územními celky nebo orgány, která se týká vytvoření Euroregionálních sdružení pro spolupráci (ESS), otevřen k podpisu dne 16. listopadu 2009.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (32) Členské státy by měly Komisi informovat o všech předpisech přijatých k provádění nařízení (ES) č. 1082/2006, jakož i veškeré jejich změny, předloží. Za účelem zlepšení výměny informací a koordinace mezi Komisí, členskými státy a Výborem regionů by Komise měla tyto předpisy předat členským státům a Výboru regionů. Výbor regionů připravil platformu o ESÚS, která umožňuje všem zúčastněným stranám sdílet zkušenosti a osvědčené postupy, zlepšovat komunikaci o příležitostech a výzvách, které s ESÚS souvisejí, usnadňuje výměnu zkušeností se zřizováním ESÚS na územní úrovni a zprostředkovává sdílení informací o osvědčených postupech v rámci územní spolupráce.
- (33) Měl by být stanoven nový termín pro příští zprávu o uplatňování nařízení (ES) č. 1082/2006. V souladu s posunem Komise k tvorbě politik podložené fakty by se měla tato zpráva zabývat hlavními otázkami hodnocení, včetně účelnosti, efektivnosti, významnosti, evropské přidané hodnoty, možnosti zjednodušení a udržitelnosti. Účelností by se měla rozumět mimo jiné snaha šířit v rámci různých útvarů Komise a mezi Komisí a jinými institucemi, například Evropskou službou pro vnější činnost, povědomí o nástroji ESÚS. Komise by měla tuto zprávu předat Evropskému parlamentu, Radě a podle článku 307 Smlouvy o fungování EU též Výboru regionů. Zpráva by měla být předána do 1. srpna 2018.
- (34) Za účelem stanovení seznamu indikátorů k využití při hodnocení a přípravě zprávy o uplatňování nařízení (ES) č. 1082/2006 by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (35) Stávající ESÚS ne měly být povinny sladit úmluvu a stanovy se změnami nařízení (ES) č. 1082/2006 zavedenými tímto nařízením.
- (36) Je rovněž nezbytné určit, podle jakých pravidel by měla být schválena ESÚS, u nichž postup schvalování začal ještě před datem použitelnosti tohoto nařízení.
- (37) Za účelem úpravy stávajících vnitrostátních pravidel tak, aby bylo toto nařízení provedeno dříve, než budou muset být Komisi předloženy programy v rámci cíle Evropská územní spolupráce, mělo by se toto nařízení začít používat šest měsíců ode dne jeho vstupu v platnost. Při úpravě svých stávajících vnitrostátních pravidel by

členské státy měly zajistit, aby byly určeny příslušné orgány odpovědné za schvalování ESÚS a aby, v souladu s jejich právními a správními opatřeními, byly tyto orgány také orgány odpovědnými za přijímání oznámení v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 1082/2006.

- (38) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zlepšení právního nástroje ESÚS, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle, neboť využívání ESÚS je nepovinné, v souladu s ústavním systémem každého členského státu,
- (39) Nařízení (ES) č. 1082/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (ES) č. 1082/2006

Nařízení (ES) č. 1082/2006 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Evropské seskupení pro územní spolupráci („ESÚS“) může být zřízeno na území Unie za podmínek a podle ujednání stanovených v tomto nařízení.

2. Cílem ESÚS je usnadnit a podporovat především územní spolupráci, včetně jednoho nebo více typů přeshraniční, nadnárodní a meziregionální spolupráce, mezi jeho členy, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 1, za účelem posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Sídlo ESÚS se nachází v členském státě, podle jehož práva je zřízen alespoň jeden z členů ESÚS.“;

2) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Jednání statutárních orgánů ESÚS se řídí:

- a) tímto nařízením;
- b) úmluvou uvedenou v článku 8, pokud to toto nařízení výslovně povoluje; a
- c) v případě záležitostí, které toto nařízení neupravuje nebo které upravuje jen částečně, vnitrostátním právem členského státu, v němž má ESÚS sídlo.

Pokud je to nezbytné pro určení rozhodného práva v rámci práva Unie či mezinárodního práva soukromého, považuje se ESÚS za subjekt toho členského státu, v němž má sídlo.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Činnosti ESÚS týkající se provádění úkolů uvedených v čl. 7 odst. 2 a 3 v rámci Unie se řídí použitelným právem Unie a vnitrostátním právem stanoveným úmluvou uvedenou v článku 8.

Činnosti ESÚS spolufinancované z rozpočtu Unie jsou v souladu s požadavky stanovenými v použitelném právu Unie a ve vnitrostátním právu týkajícím se uplatňování tohoto práva Unie.“;

3) Článek 3 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Členy ESÚS se mohou stát tyto subjekty:

- a) členské státy nebo orgány na vnitrostátní úrovni;
- b) regionální orgány;
- c) místní orgány;
- d) veřejné podniky ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES (*) nebo veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 1 odst. 9 druhého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES (**);
- e) podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu v souladu s použitelným právem Unie a vnitrostátním právem;

- f) celostátní, regionální nebo místní orgány nebo subjekty nebo veřejné podniky, které jsou rovnocenné orgánům nebo subjektům nebo podnikům uvedeným v písmenu d), ze třetích zemí, s výhradou podmínek stanovených v článku 3a.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114).“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. S výjimkou případu podle čl. 3a odst. 2 a 5 sdružuje ESÚS členy pocházející z území nejméně dvou členských států.“

4) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Přistoupení členů ze třetích zemí nebo zámořských zemí a území (ZZÚ)

1. V souladu s čl. 4 odst. 3a může ESÚS sdružovat členy pocházející z území nejméně dvou členských států a jedné nebo více třetích zemí sousedících nejméně s jedním z těchto členských států včetně jeho nejbližších regionů, pokud tyto členské státy a třetí země společně vykonávají činnosti v rámci územní spolupráce nebo provádí programy podporované Uníí.

Pro účely tohoto nařízení se třetí země nebo ZZÚ považuje za sousedící s členským státem včetně jeho nejbližších regionů, pokud tato třetí země nebo ZZÚ sdílí s členským státem společnou pozemní hranici nebo pokud jsou tato třetí země nebo ZZÚ i členský stát způsobilé podle společného námořního přeshraničního nebo nadnárodního programu v rámci cíle Evropská územní spolupráce nebo podle jiného programu přeshraniční spolupráce, spolupráce přes moře či spolupráce pobřežních oblastí, a to i tehdy, když je oddělují mezinárodní vody.

2. ESÚS může sdružovat členy pocházející z území pouze jednoho členského státu a jedné či více třetích zemí nebo sousedících s daným členským státem, včetně jeho nejbližších regionů, pokud se podle tohoto členského státu takovéto ESÚS slučuje s oblastí působnosti jeho územní spolupráce v rámci přeshraniční či nadnárodní spolupráce nebo dvoustranných vztahů s danými třetími zeměmi.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 zahrnují třetí země sousedící s členskými státy včetně jeho nejvzdálenějších regionů námořní hranice mezi dotčenými zeměmi.

4. V souladu s článkem 4a a s výhradou podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku může ESÚS rovněž sdružovat členy pocházející z území alespoň dvou členských států včetně jejich nejvzdálenějších regionů a z jedné nebo více ZZÚ, ať má členy z jedné či více třetích zemí, či nikoli.

5. V souladu s článkem 4a a s výhradou podmínek stanovených v odstavci 2 tohoto článku může ESÚS rovněž sdružovat členy pocházející pouze z území jednoho členského státu včetně jeho nejvzdálenějších regionů a z jedné nebo více ZZÚ, ať má členy z jedné či více třetích zemí, nebo ne.

6. ESÚS nemůže být zřízeno pouze mezi členy z jednoho členského státu a jedné či více ZZÚ majících vazby k témuž členskému státu.“

5) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Po oznámení případného budoucího člena podle odstavce 2 členský stát, který obdržel oznámení, s ohledem na svoji ústavní strukturu schválí účast případného budoucího člena v ESÚS a úmluvu, ledaže tento členský stát shledá, že:

a) tato účast či úmluva není v souladu s kterýmkoliv u následujících:

i) tímto nařízením;

ii) jiným právním předpisem Unie týkajícím se jednání a činností ESÚS;

iii) vnitrostátním právním předpisem týkajícím se působnosti a pravomocí případného budoucího člena;

b) taková účast není opodstatněná z důvodů veřejného zájmu nebo veřejné politiky příslušného členského státu; nebo

c) stanovy nejsou v souladu s úmluvou.

V případě neschválení vydá členský stát prohlášení, v němž uvede své důvody k odepření schválení a případně navrhne nezbytné změny úmluvy.

Pokud jde o schválení, dospěje členský stát k rozhodnutí ve lhůtě šesti měsíců ode dne doručení oznámení v souladu s odstavcem 2. Pokud v této lhůtě členský stát, který obdržel oznámení, nevznesl žádné námitky, považují se účast případného budoucího člena a úmluva za schválené. Avšak členský stát, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, formálně schválí úmluvu dříve, než bude moci být ESÚS vytvořen.

Jakákoliv žádost o doplňující informace členského státu adresovaná případnému budoucímu členovi lhůtu uvedenou ve třetím pododstavci přeruší. Doba přerušení bude započata dnem následujícím po dni, kdy členský stát odeslal své připomínky případnému budoucímu členovi, a potrvá až do doby, kdy případný budoucí člen na připomínky odpoví.

K přerušení lhůty uvedené ve třetím pododstavci však nedojde, pokud případný budoucí člen předložil odpověď na připomínky členského státu do deseti pracovních dnů poté, co započala doba přerušení.

Při rozhodování o účasti případného budoucího člena v ESÚS mohou členské státy uplatňovat svá vnitrostátní pravidla.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. V případě ESÚS s případnými budoucími členy z jedné nebo více třetích zemí se členský stát, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, za konzultace s ostatními dotčenými členskými státy přesvědčí, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 3a a že každá třetí země schválila účast případného budoucího člena v souladu s:

a) podmínkami a postupy rovnocennými podmínkám a postupům stanoveným v tomto nařízení; nebo

b) dohodou uzavřenou mezi alespoň jedním členským státem, podle jehož práva je případný budoucí člen zřízen, a takovou třetí zemí.“

c) Odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Členové schválí úmluvu uvedenou v článku 8, přičemž zajistí soulad se schválením podle odstavce 3 tohoto článku.

6. Každou změnu úmluvy nebo stanov oznámí ESÚS členským státům, podle jejichž práva jsou jeho členové ESÚS zřízeni. Každou změnu úmluvy, pouze s výjimkou

přistoupení nového člena podle odst. 6a písm. a), schvalují tyto členské státy podle postupu stanoveného v tomto článku.“

d) Doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6a. Následující ustanovení se použijí v případě přistoupení nových členů k již existujícímu ESÚS:

a) V případě přistoupení nového člena z členského státu, který již úmluvu schválil, toto přistoupení schvaluje pouze členský stát, podle jehož práva je nový člen zřízen, v souladu s postupem stanoveným v odstavci 3 a po oznámení členskému státu, v němž má ESÚS své sídlo.

b) V případě přistoupení nového člena z členského státu, který úmluvu ještě neschválil, se použije postup stanovený v odstavci 6.

c) V případě přistoupení nového člena ze třetí země k již existujícímu ESÚS provede členský stát, v němž se nachází sídlo ESÚS, postupem stanoveným v odstavci 3a přezkum takového přistoupení.“

6) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 4a

Účast členů ze zámořských zemí a území

V případě ESÚS s případnými budoucími členy ze ZZÚ zajistí členský stát, s nímž je ZZÚ spojeno, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 3a, a s ohledem na své vztahy s daným ZZÚ buď:

a) schválí účast případných budoucích členů v souladu s čl. 4 odst. 3; nebo

b) písemně potvrdí členskému státu, v němž se má nacházet plánované sídlo ESÚS, že příslušné orgány v ZZÚ schválily účast případných budoucích členů v souladu s podmínkami a postupy rovnocennými podmínkám a postupům stanoveným v tomto nařízení.“

7) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Nabývání právní subjektivity a zveřejnění v Úředním věstníku

1. Úmluva, stanovy a veškeré jejich pozdější změny se registrují nebo zveřejňují v členském státě, v němž má

dotyčné ESÚS své sídlo, v souladu s použitelným vnitrostátním právem tohoto členského státu. ESÚS nabývá právní subjektivitu dnem registrace úmluvy a stanov nebo dnem jejich zveřejnění, podle toho, co nastane dříve. Členové informují dotčené členské státy a Výbor regionů o registraci nebo zveřejnění úmluvy a stanov.

2. ESÚS do deseti pracovních dnů od registrace nebo zveřejnění úmluvy a stanov zajistí, aby byla Výboru regionů zaslána žádost podle vzoru stanoveného v příloze tohoto nařízení. Výbor regionů tuto žádost předá Úřadu pro publikaci Evropské unie, který v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* zveřejní oznámení o zřízení ESÚS s podrobnostmi stanovenými v příloze tohoto nařízení.“

8) V článku 6 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku, pokud úkoly ESÚS uvedené v čl. 7 odst. 3 zahrnují akce spolufinancované Uníí, použijí se příslušné právní předpisy o kontrole finančních prostředků poskytnutých Uníí.“

9) Článek 7 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. ESÚS jedná v mezích úkolů, jimiž bylo pověřeno, tedy usnadnění a podpora územní spolupráce za účelem posílení hospodářské, sociální a územní soudržnosti Unie a překonávání překážek na vnitřním trhu. Všechny úkoly stanoví jeho členové za spadající do pravomocí každého člena, ledaže členský stát nebo třetí země schválí účast člena zřízeného podle jeho vnitrostátního práva, i když tento člen nemá pravomoc ke všem úkolům stanoveným v úmluvě.

3. ESÚS může provádět zvláštní činnosti územní spolupráce mezi svými členy při sledování cíle uvedeného v čl. 1 odst. 2, ať již s finanční podporou ze strany Unie, nebo bez ní.

Úkoly ESÚS se mohou především týkat provádění programů spolupráce nebo jejich částí nebo prováděním činností podporovaných Uníí prostřednictvím Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu nebo Fondu soudržnosti či jakoukoliv kombinací těchto fondů.

Členské státy mohou omezit úkoly, které mohou ESÚS provádět bez finanční podpory ze strany Unie. Aniž je dotčen článek 13, členské státy nicméně nevyloučí úkoly týkající se investičních priorit uvedených v článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 259).“

b) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Shromáždění ESÚS uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. a) však v souladu s použitelným právem Unie a vnitrostátním právem může stanovit podmínky používání určitého prvku infrastruktury, kterou ESÚS spravuje, nebo podmínky, za nichž se poskytuje služba obecného hospodářského zájmu, a to včetně tarifů a poplatků, které budou uživatelé platit.“

10) V článku 8 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Úmluva stanoví:

- a) název ESÚS a jeho sídlo;
- b) rozsah území, na němž může ESÚS plnit své úkoly;
- c) cíl a úkoly ESÚS;
- d) dobu trvání ESÚS a podmínky, kterými se řídí jeho rozpuštění;
- e) seznam členů ESÚS;
- f) seznam orgánů ESÚS a jejich příslušných pravomocí;
- g) použitelné právo Unie a vnitrostátní právo členského státu, v němž má ESÚS statutární sídlo pro účely výkladu a prosazování úmluvy;
- h) použitelné právo Unie a vnitrostátní právo členského státu, v němž jednají statutární orgány ESÚS;
- i) případná opatření pro účast členů ze třetích zemí nebo zámořských zemí a území, včetně stanovení rozhodného práva, pokud ESÚS plní úkoly ve třetích zemích či v zámořských zemích či územích;

j) použitelné právo Unie a vnitrostátní právo, jež se přímo týkají činností ESÚS prováděných v rámci úkolů stanovených v úmluvě;

k) pravidla použitelná pro zaměstnance ESÚS, jakož i zásady pro opatření týkající se personálního řízení a způsobů nábory zaměstnanců;

l) opatření pro odpovědnost ESÚS a jeho členů v souladu s článkem 12;

m) vhodná ujednání o vzájemném uznávání, včetně pro účely finanční kontroly řízení veřejných finančních prostředků; a dále

n) postupy pro přijetí stanov a změn úmluvy, které jsou v souladu s povinnostmi stanovenými v článcích 4 a 5.

3. Informace podle odst. 2 písm. b) však nejsou vyžadovány, pokud se úkoly ESÚS týkají pouze řízení programu spolupráce nebo jeho části v rámci nařízení (EU) č. 1299/2013 nebo pokud se ESÚS týká meziregionální spolupráce nebo sítě.“

11) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Stanovy

1. Stanovy ESÚS přijímají na základě úmluvy a v souladu s ní jeho členové jednomyslně.
2. Stanovy ESÚS obsahují přinejmenším:
 - a) provozní předpisy orgánů ESÚS a jejich pravomoci, jakož i počet zástupců členů v příslušných orgánech;
 - b) jeho postupy při rozhodování;
 - c) jeho pracovní jazyk nebo jazyky;
 - d) ujednání o jeho fungování;
 - e) jeho postupy týkající se personálního řízení a nábory zaměstnanců;
 - f) ujednání o finančních příspěvcích jeho členů;
 - g) použitelná účetní a rozpočtová pravidla pro jeho členy;
 - h) určení nezávislého externího auditora jeho účetních závěrek; a

- i) postupy pro změny jeho stanov, které jsou v souladu s povinnostmi stanovenými v člancích 4 a 5.“

veřejným subjektem či členským státem jako záruka za účelem krytí rizik, která jsou specifická pro činnosti daného ESÚS.“

- 12) V článku 11 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Příprava účetních závěrek, v případě potřeby včetně doprovodné výroční zprávy, auditu a zveřejnění těchto účetních závěrek, se řídí vnitrostátním právem členského státu, v němž má ESÚS sídlo.“

- 14) V čl. 15 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Nestanoví-li toto nařízení jinak, vztahuje se na spory, jejichž stranou je ESÚS, právní předpisy Unie o soudní příslušnosti. Ve věci, která není upravena těmito právními předpisy Unie, jsou pro řešení sporů příslušné soudy členského státu, v němž má ESÚS sídlo.“

- 13) Článek 12 se mění takto:

- a) V odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„ESÚS odpovídá za veškeré své dluhy.“

- 15) Článek 16 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou předpisy k zajištění účinného uplatňování tohoto nařízení, včetně určení příslušných orgánů odpovědných za schvalování, v souladu se svými právními a správními opatřeními.

- b) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Aniž je dotčen odstavec 3, pokud aktiva ESÚS nedostačují na pokrytí jeho závazků, odpovídají jeho členové za dluhy ESÚS jakékoli povahy, přičemž se podíl každého člena stanoví úměrně k jeho finančnímu příspěvku. Úprava finančních příspěvků musí být obsažena ve stanovách.

Vyžaduje-li to vnitrostátní právo některého členského státu, může tento členský stát vypracovat souhrnný seznam úkolů, které členové ESÚS ve smyslu čl. 3 odst. 1 zřízení podle jeho práva již mají, pokud jde o územní spolupráci uvnitř tohoto členského státu.

Členové ESÚS mohou ve stanovách určit, že po ukončení svého členství v daném ESÚS budou odpovídat za závazky vyplývající z jeho činnosti v průběhu svého členství.

Členský stát předloží Komisi veškeré předpisy přijaté na základě tohoto článku, jakož i jejich změny. Komise tyto předpisy následně předá ostatním členským státům a Výboru regionů.“

2a. Pokud je odpovědnost alespoň jednoho člena ESÚS z členského státu omezena v důsledku vnitrostátního práva, podle něhož je zřízen, mohou ostatní členové v úmluvě rovněž omezit svou odpovědnost, pokud jim to vnitrostátní právo provádějící toto nařízení umožní.

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Týkají-li se předpisy uvedené v odstavci 1 členského státu, k němuž má vazby ZZÚ, zajišťují při zohlednění vztahu členského státu s touto ZZÚ rovněž účinné uplatňování tohoto nařízení vůči této ZZÚ, sousedícím členským státům nebo nejbližším regionům těchto členských států.“

Název ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, musí obsahovat výraz „s ručením omezeným“.

Požadavky na zveřejnění úmluvy, stanov a účetních závěrek ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, musí být přinejmenším rovnocenné požadavku, který se uplatňuje pro jiné právní subjekty s omezenou odpovědností podle práva členského státu, v němž má ESÚS sídlo.

- 16) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Zpráva

V případě ESÚS, jehož členové mají omezenou odpovědnost, může kterýkoliv dotčený členský stát požadovat, aby takové ESÚS uzavřelo vhodné pojištění nebo aby se na něj vztahovala záruka poskytnutá bankou nebo jinou finanční institucí se sídlem v členském státě nebo aby se na něj vztahoval nástroj poskytnutý

Do 1. srpna 2018 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Výboru regionů zprávu o uplatňování tohoto nařízení, která na základě ukazatelů zhodnotí jeho účinnost, efektivnost, významnost, evropskou přidanou hodnotu a prostor pro zjednodušení.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 17a, jimiž stanoví seznam ukazatelů uvedených v prvním pododstavci.“

17) vkládá se nový článek 17a, který zní:

„Článek 17a

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 17 druhém pododstavci je svěřena Komisi na dobu pěti let od 21. prosince 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 17 druhém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu i Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 17 druhého pododstavce vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

Článek 2

Přechodná ustanovení

1. ESÚS zřízená před 21. prosincem 2013 nemají povinnost sladit své úmluvy a stanovy s ustanoveními nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění tohoto nařízení.

2. V případě ESÚS, pro něž byl postup podle článku 4 nařízení (ES) č. 1082/2006 zahájen před 22. červnem 2014 a kde zbývá pouze provést registraci nebo zveřejnění podle článku 5 nařízení (ES) č. 1082/2006, se jejich registrace nebo zveřejnění provede podle ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění před jeho změnou tímto nařízením.

3. ESÚS, pro něž byl postup podle článku 4 nařízení (ES) č. 1082/2006 zahájen více než šest měsíců před 22. červnem 2014 se schválí podle ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění před jeho změnou tímto nařízením.

4. Jiná ESÚS než ta, která jsou uvedena v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, pro něž byl postup podle článku 4 nařízení (ES) č. 1082/2006 zahájen před 22. červnem 2014 se schválí podle ustanovení nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění tohoto nařízení.

5. Členské státy předloží Komisi potřebné změny vnitrostátních předpisů přijaté v souladu s čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 1082/2006 ve znění tohoto nařízení nejpozději dne 22. červnem 2014.

Článek 3

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 22. červnem 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
R. ŠADŽIUS

III. DALŠÍ PODROBNOSTI O NÁZVU Seskupení (v příslušném případě)

Název v (uved'te příslušnou jazykovou verzi)												
BG	ES	CS	DA	DE	ET	EL	EN	FR	GA	HR	IT	LV
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
LT	HU	MT	NL	PL	PT	RO	SK	SL	FI	SV	Jiné: _____	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Úplný název (v příslušném případě): _____												
Zkrácený název (v příslušném případě): _____												

----- Oddíl III se vyplní tolikrát, kolikrát je potřeba -----

IV. ČLENOVÉ*

IV. 1) Celkový počet členů seskupení*: ☐ ☐ ☐

IV. 2) Údaje o členovi*		
Úřední název*:		
Poštovní adresa:		
Obec:	PSČ:	Země*:
Kontaktní místo/místa:	Telefon:	
K rukám:		
E-mail:	Fax:	
Internetová adresa/adresy (v příslušném případě)		

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise týkající se zvyšování povědomí a článků 4 a 4a nařízení o ESÚS

Evropský parlament, Rada a Komise se dohodly, že vyvinou koordinovanější úsilí, pokud jde o zvyšování povědomí mezi orgány a členskými státy i uvnitř nich, s cílem lépe zviditelnit možnosti, jak využívat ESÚS jako fakultativní nástroj pro územní spolupráci ve všech oblastech politiky EU.

V této souvislosti Evropský parlament, Rada a Komise vyzývají členské státy, aby zejména přijaly vhodná opatření pro koordinaci a komunikaci mezi vnitrostátními orgány a mezi orgány v různých členských státech s cílem zajistit jednoznačné, účinné a transparentní postupy, pokud jde o udělování povolení novým ESÚS v rámci stanovených lhůt.

—

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise týkající se čl. 1 odst. 9 nařízení o ESÚS

Evropský parlament, Rada a Komise se dohodly, že při uplatňování čl. 9 odst. 2 písm. i) nařízení (EU) č. 1082/2006 ve znění pozdějších předpisů budou členské státy při posuzování pravidel, která se vztahují na zaměstnance ESÚS a jsou uvedena v návrhu úmluvy, usilovat o posouzení různých variant režimu zaměstnání, který si má zvolit ESÚS, ať už se budou řídit soukromým nebo veřejným právem.

Pokud se budou pracovní smlouvy pro zaměstnance ESÚS řídit soukromým právem, vezmou členské státy rovněž v úvahu příslušné právní předpisy EU, např. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) a související právní postupy z jiných členských států, jež jsou v ESÚS zastoupeny.

Evropský parlament, Rada a Komise jsou dále toho názoru, že tam, kde se pracovní smlouvy pro zaměstnance ESÚS řídí veřejným právem, budou platit ustanovení vnitrostátního veřejného práva členského státu, v němž se nachází příslušný orgán ESÚS. Vnitrostátní předpisy veřejného práva členského státu, v němž je ESÚS zaregistrováno, se však mohou uplatnit na ty zaměstnance ESÚS, na které se již vztahovaly předtím, než se stali zaměstnanci ESÚS.

**Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise týkající se úlohy Výboru regionů
v rámci platformy ESÚS**

Evropský parlament, Rada a Komise berou na vědomí užitečnou práci, kterou vykonal Výbor regionů v rámci platformy ESÚS, na jejíž činnost dohlížel, a podněcují Výbor regionů k dalšímu monitorování činnosti stávajících ESÚS a těch, jež jsou právě zřizována, k uspořádání výměny osvědčených postupů a zjištění společných témat.
